

Kohtuasi C-654/23**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

2. november 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Curtea de Apel București (Bukaresti apellatsioonikohus, Rumeenia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

20. märts 2023

Apellant-kaebaja:

Inteligo Media SA

Vastustaja apellatsioonimenetluses-vastustaja:

Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Põhikohtuasja ese

Apellatsioonkaebused, mis esitati tsiviilmenetluses tehtud kohtuotsuse peale, millega rahuldati osaliselt vaie, mille kaebaja esitas vastustaja poolt haldusrikkumise kohta koostatud protokoll peale, mille alusel määrati kaebajale haldussanktsioon, mis seisnes trahvis määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta teatud sätete rikkumise eest

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikli 267 ja Euroopa Liidu lepingu artikli 19 lõike 3 punkti b alusel palutakse tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris, artikli 13 lõikeid 1 ja 2 ja artikli 15 lõiget 2, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti

elektroonilise kaubanduse kohta siseturul, artikli 2 punkti f ja määruse (EL) 2016/679 artikli 6 lõike 1 punkte a–f, artikli 83 lõiget 2 ning artiklit 95.

Eelotsuse küsimused

1. Kas olukorras, kus üldsusele ajakirjanduslikku laadi veebiväljaande avaldaja, kes ei ole selles valdkonnas spetsialiseerunud, osas, mis on seotud Rumeenias igapäevaselt avalikustatavate õigusaktide muudatustega, omandab kasutaja elektronposti aadressi hetkel, mil viimane loob tasuta kasutajakonto, mis annab talle õiguse: i) saada tasuta juurdepääs täiendavale arvule kõnealuse väljaande artiklitele; ii) saada elektronposti kaudu igapäevast uudiskirja, mis sisaldab väljaande artiklites käsitletud õigusalaste uuenduste kokkuvõtet ja linke vastavatele artiklitele, ning iii) saada tasuline juurdepääs väljaande täiendavatele ja/või põhjalikumatele artiklitele ja analüüsidele, võrreldes igapäevaselt tasuta edastatava uudiskirjaga,

a) saab ajakirjanduslikku laadi veebiväljaande avaldaja kõnealuse elektronposti aadressi „seoses toote või teenuse müügiga“ vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) („direktiiv 2002/58/EÜ“), artikli 13 lõikele 2;

b) avaldab väljaande avaldaja sellise uudiskirja, nagu see, mida kirjeldati punktis ii, „oma samasuguste toodete või teenuste otseturustamiseks“ direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõike 2 tähenduses?

2. Kui 1. küsimuse punktidele a ja b vastatakse jaatavalt, siis milliseid tingimusi nendest, mis on ette nähtud määruse (EL) 2016/679 artikli 6 lõike 1 punktides a–f, tuleb tõlgendada kohaldatavatena, kui avaldaja kasutab kasutaja elektronposti aadressi edastamiseks sellist igapäevast uudiskirja, nagu see, mida kirjeldati 1. küsimuse punktis ii, direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõikes 2 sätestatud tingimuste kohaselt?

3. Kas direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisene õigusnorm, milles kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) („direktiiv 2000/31/EÜ“) artikli 2 punktis f ette nähtud mõistet „kommertstedaanne“ direktiivis 2002/58/EÜ ette nähtud mõiste „otseturustus“ asemel? Kui vastus on eitav, siis kas selline uudiskiri, nagu see, mida kirjeldati 1. küsimuse punktis ii, kujutab endast „kommertstedaannet“ direktiivi 2000/31/EÜ artikli 2 punkti f tähenduses?

4) Kui 1. küsimuse punktidele a ja b vastatakse eitavalt:

a) kas sellise igapäevase uudiskirja, nagu see, mida kirjeldati 1. küsimuse punktis ii, edastamine elektronposti kaudu kujutab endast „elektronposti kasutamist[st] otseturustuseks“ direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõike 1 tähenduses?

b) kas määruse (EL) 2016/679 artiklit 95 koostoimes direktiivi 2002/58/EÜ artikli 15 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõikes 1 sätestatud kasutaja kehtiva nõusoleku saamisega seotud tingimuste järgimata jätmise korral karistatakse määruse (EL) 2016/679 artikli 83 kohaselt või kooskõlas riigisisese õiguse sätetega, mis sisalduvad direktiivi 2002/58/EÜ ülevõtvas õigusaktis, mis sisaldab omakorda kohaldatavaid erikaristusi?

5. Kas määruse (EL) 2016/679 artikli 83 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et järelevalveasutus, kes otsustab igal konkreetsel juhul trahvi määramise ja selle suuruse üle, peab haldussanktsioone kehtestavas haldusaktis analüüsima ja selgitama iga punktis a–k ette nähtud kriteeriumi toimet haldussanktsiooni määramise otsusele ja vastavalt otsusele kohaldatava trahvi suuruse kohta?

Viidatud liidu õiguse sätted

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) koos hilisemate muudatuste ja täiendustega (edaspidi „direktiiv 2002/58/EÜ“), põhjendused 10, 17, 41 ja artikli 1 lõiked 1 ja 2, artikli 2 punktid d ja f, artikli 13 lõiked 1–3 (lõikes 1 sätestatakse kohustus saada abonentide luba elektronposti kasutamiseks otseturustuseks ja lõikes 2 nähakse ette tingimused, mille korral füüsiline või juriidiline isik, kes on oma klientidelt saanud nende elektronposti kontaktandmed seoses toote või teenuse müügiga, võib kasutada neid elektroonilisi kontaktandmeid oma samasuguste toodete või teenuste otseturustamiseks), artikli 15 lõige 2

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (edaspidi „direktiiv 2000/31/EÜ“), põhjendus 18 ja artikli 2 punkt f (milles määratletakse kommertstedaande mõiste)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (edaspidi „direktiiv 2015/1535“), artikli 1 lõike 1 punktid b ja c

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete

kaitse üldmäärus) (edaspidi „GDPR“), põhjendused 47, 70, 173, artikli 5 lõike 1 punkt a, artikkel 6, artikli 7 lõiked 1, 2, ja 4, artikkel 83, artikli 94 lõiked 1 ja 2 ning artikkel 95

Euroopa Liidu Kohtu (edaspidi „Euroopa Kohus“) praktika, eelkõige 12. veebruari 2008. aasta kohtuotsus *Kempton* (C-2/06, EU:C:2008:78, punkt 41), 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus *Consiglio nazionale dei geologi vs. Autorità garante della concorrenza e del mercato* (C-136/12, EU:C:2013:489, punkt 28), 6. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus *Consorzio Italian Management ja Catania Multiservizi* (C-561/19, EU:C:2021:799, punkt 66), 6. oktoobri 1982. aasta kohtuotsus *CILFIT jt* (283/81, EU:C:1982:335, punktid 16 ja 17) ja 25. novembri 2021. aasta kohtuotsus *StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz* (C-102/20, EU:C:2021:954)

Viidatud riigisised sätted

Seadus nr 506/2004 isikuandmete töötlemise ja eraelu puutumatuse kaitse kohta elektroonilise side sektoris (Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice):

- artikli 1 lõige 2, milles on ette nähtud, et seadust „kohaldatakse isikuandmete töötlemisele, mis toimub seoses üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamisega üldkasutatavates elektroonilistes sidevõrkudes [...]“, ja lõige 3;
- artikli 2 lõiked 1 ja 2;
- artikli 12 lõiked 1, 2, 4, mille kohaselt „on keelatud kommertstedaannete saatmine [...] elektronposti kaudu või mis tahes muul viisil, milleks kasutatakse üldkasutatavaid elektroonilisi sideteenuseid, välja arvatud juhul kui huvitatud abonent või kasutaja on eelnevalt väljendanud oma sõnaselget nõusolekut selliste teadaannete saamiseks“ (lõige 1); „kui füüsiline või juriidiline isik saab otsesel viisil kasutaja elektronposti aadressi hetkel, mil ta müüb kaupa või teenust, [...] võib see füüsiline või juriidiline isik vastavat aadressi kasutada, et edastada kommertstedaandeid oma samasuguste toodete või teenuste kohta, mida ta turustab, tingimusel, et klientidele pakutakse selget ja väljendatud võimalust sellise kasutamisega sujuvalt ja tasuta mitte nõustuda, nii elektronposti aadressi saamise hetkel kui ka iga sõnumi puhul, kui klient alguses nõustumisest ei keeldunud“ (lõige 2); „lõigete 1 ja 3 sätteid kohaldatakse samamoodi ka abonentidele, [kes on] juriidilised isikud“.
- artikli 13 lõiked 1, 2, 5, milles on ette nähtud haldussanktsioonid eespool viidatud artikli 12 rikkumise eest;
- artikkel 15, milles on ette nähtud, et seadusega võetakse üle direktiiv 2002/58/EÜ.

Seadus nr 365/2002 elektroonilise kaubanduse kohta (Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic):

- artikli 1 punkt 8, milles määratletakse kommertsteadaande mõiste kui „igasugune teadaanne, mis on kavandatud otseselt või kaudselt edendama [...] müüja või reguleeritud kutsealal tegutseva isiku kaupu, teenuseid või mainet [...]“;
- artikkel 32, milles on ette nähtud, et seadusega nr 365/2002 (Legea nr. 365/2002) võetakse üle direktiiv 2000/31/EÜ.

Asjaolude ja põhikohtuasja lühiülevaade

- 1 Inteligo Media SA (edaspidi „Inteligo Media“) avaldab ajakirjanduslikku laadi veebiväljaannet avocatnet.ro, mis edastab üldsusele uudiskirja õigusaktide muudatuste kohta, mis igapäevaselt Rumeenias avalikustatakse.
- 2 Veebiväljaande kasutajad saavad tasuta ja lisatoiminguteta kuvada maksimaalse arvu artikleid, mille sama väljaanne kindlaks määras (asjaolude asetleidmise ajal 6 artiklit).
- 3 2018. aastal viis Inteligo Media sisse tasulise liitumislepingu süsteemi nimega „Serviciu Premium“ (edaspidi „Premium-teenus“) kasutajatele, kes soovivad kuvatud artiklite maksimaalse arvuni 6 jõudes juurdepääsu veebiväljaande täiendavatele artiklitele.
- 4 Algetapis on liitumislepingu „Premium-teenus“ eeldus see, et kasutaja loob platvormi kasutajana tasuta konto. Konto loomine eeldab, et kasutaja nõustub Inteligo Media lepinguliste nõuete ja tingimustega Premium-teenuse osutamiseks.
- 5 Premium-teenuse liitumislepinguga sai kasutaja õiguse pääseda tasuta juurde täiendavale arvule väljaande sisule ja saada elektronposti kaudu igapäevast uudiskirja (newsletter) pealkirjaga „Personal Update (Isiklikud uudised)“ (välja arvatud juhul, kui ta tegi valiku mitte seda teenust saada) ning tasu eest ja valikuna juurdepääsu väljaande kõikidele artiklitele ja e-kirja kaudu juurdepääsu hulgale igapäevastele uudiskirjadele pealkirjaga „Sinteze Informativ (Teabekokkuvõtted)“.
- 6 E-kirjaga edastatav igapäevane uudiskiri Personal Update sisaldas sisuliselt üksikasju eelmise päeva õiguslaste uudiste kohta koos linkidega asjakohastele artiklitele, mis väljaandes ilmusid.
- 7 Et võimaldada kasutajatel valida hetkel, mil neilt elektronposti aadressi küsitakse, võimalus mitte saada elektronposti igapäevase uudiskirjaga Personal Update, kajastus konto loomise vormil rida „Nu vreau să primesc Personal Update, informarea transmisă zilnic gratuit pe e-mail de avocatnet.ro“ („Ma ei soovi saada iga päev avocatnet.ro poolt elektronkirjaga tasuta edastatavat uudiskirja Personal

Update“), mille kastikese huvitatud kasutaja märgistama pidi. Samuti võisid kasutajad, kes ei soovinud enam Personal Update’i saada, teha elektronkirjaga mis tahes uudiskirja saades valiku Dezonare (edaspidi „liitumise tühistamine“).

- 8 Kasutajatele, kes löid platvormil oma konto muul eesmärgil kui Premium-teenusega liitumiseks ja täiendavale sisule juurdepääsuks, oli uudiskirjaga Personal Update seotud rida programmeeritud nii, et seda ei kuvatud ja igapäevast uudiskirja Personal Update nendele kasutajakategooriatele ei saadetud.
- 9 26. septembril 2019 koostas Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Rumeenia isikuandmete töötlemise riiklik järelevalveasutus, edaspidi „asutus“) protokollrikkumise ja haldussanktsiooni kohta, millega ta määras äriühingule Inteligo Media haldussanktsiooni, trahvides teda summas 42 714 Rumeenia leud (võrdub 9000 euroga); viidatud protokollis tuvastati, et alates 2018. aasta juulist töötles Inteligo Media kokku 4357 kasutaja (füüsilise isiku) isikuandmeid (elektronpost, salasõna, kasutajanimi) õiguslikul alusel, mis ei vastanud kõnealuse töötlemise eesmärgile, st elektronkirjaga igapäevaselt uudiskirja Personal Update edastamine, tõendamata, et ta on saanud huvitatud kasutajate sõnaselge nõusoleku nende isikuandmete sel kindlal eesmärgil töötlemiseks. Asutus järeldas, et Inteligo Media on rikkunud GDPR-i artikli 5 lõike 1 punkte a ja b, artikli 6 lõike 1 punkti a ja artiklit 7.
- 10 Kaebaja Inteligo Media esitas Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscalile (Bukaresti esimese astme kohtu teine haldus- ja maksuvaidluste koda) kaebuse, paludes esimese võimalusena viidatud protokollrikkumise tühistada ja teda haldusrikkumise eest vastutusest vabastada.
- 11 Tribunalul București (Bukaresti esimese astme kohus, Rumeenia) 5. juunil 2020. aastal tehtud otsus, millega jäeti kaebaja esitatud kaebus rahudamata, tühistati apellatsioonimenetluses Curtea de Apel București (Bukaresti apellatsioonikohus, Rumeenia) poolt ja kohtuasi saadeti uueks läbivaatamiseks tagasi esimese astme kohtule.
- 12 Kohtuasja uuesti läbi vaadates rahuldab Tribunalul București, Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal (Bukaresti esimese astme kohtu teine haldus- ja maksuvaidluste koda) 15. detsembri 2021. aasta otsusega kaebuse osaliselt ja vähendas kohaldatud trahvi summat; ta kinnitas aga haldussanktsiooni määramist seoses sellega, et oli rikutud nõuet saada sõnaselge luba – kooskõlas GDPR-iga –, et töödelda Personal Update’i kaudu andmeid.
- 13 Kõnealuse tsiviilasjas tehtud kohtuotsuse peale esitasid apellatsioonkaebuse nii kaebaja kui ka vastustaja; apellatsioonkaebused on eelotsusetaotluse esitanud kohtu Curtea de Apel București (Bukaresti apellatsioonikohus, Rumeenia) menetluses pooleli.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 14 Pooled vaidlevad selle üle, milline õiguslik alus on kohaldatav nende kasutajate isikuandmete töötlemisele, kellel on liitumisleping tasuta Premium-teenuse kohta, mida kaebaja osutab, kui ta saadab nendele kasutajatele elektronposti kaudu igapäevast uudiskirja Personal Update.
- 15 Kaebaja väidab, et ta töötles uudiskirja Personal Update nagu kommertsteedaannet tema pakutavate toodete või teenustega sarnaste toodete või teenuste kohta, mistõttu kohaldatakse käesoleval juhul isikuandmete töötlemisele seaduse nr 506/2004 artikli 12 lõiget 2, millega võetakse riigisisesse õigusesse üle direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõige 2. Seega pakkus kaebaja kasutajatele: i) õigust olla vastu uudiskirja Personal Update saamisele (märgistades kastikese „Nu vreau să primesc Personal Update, informarea trimisă zilnic, gratuit, pe e-mail de avocatnet.ro“ („Ma ei soovi saada iga päev avocatnet.ro poolt elektronpostiga tasuta edastatavat uudiskirja Personal Update“, mis kuvatakse konto loomise hetkel); ja kui nad algselt vastu ei olnud, ii) õigust olla vastu uudiskirja saamisele ja teha mis tahes hetkel valik mitte enam uudiskirja saada, vajutades mis tahes hetkel kiirklahvi Dezabonare (Liitumise tühistamine), mis asub igas elektronpostiga edastatud uudiskirjas Personal Update.
- 16 Lisaks võttis kaebaja käsitletavate isikuandmete töötlemise aluseks ka [GDPR-i] artikli 6 lõike 1 punkti f, mille kohaselt töötlemine on seaduslik, kui see on vajalik vastutava töötleja õigustatud huvi korral.
- 17 Seetõttu väidab kaebaja, et tal ei ole kohustust küsida tasuta Premium-teenusega liitunud kasutajatelt sõnaselget nõusolekut uudiskirja Personal Update edastamiseks.
- 18 Lisaks tuleb arvesse võtta, et GDPR-i artikliga 95 ei asetata füüsilistele ega juriidilistele isikutele lisakohustusi isikuandmete töötlemise suhtes, mis toimub seoses üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamisega, kui neile kohaldatakse direktiivi 2002/58/EÜ.
- 19 Asutus väidab, et direktiivi 2002/58/EÜ ei kohaldata käesoleval juhul ning et isikuandmete töötlemise õiguslik alus on GDPR-i sätted.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühiülevaade

- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et käesoleva eelotsusetaotluse vajalikkus tuleneb asjaolust, et Euroopa Kohus ei ole tõlgendanud käesolevas kohtuasjas viidatud liidu õiguse asjakohaseid sätteid ning nende tõlgendus ei ole eelotsusetaotluse esitanud kohtule kui viimase astme kohtule niivõrd ilmselge, et puudub mis tahes põhjendatud kahtlus (vt kohtuotsuse CILFIT jt punktid 16 ja 17 ja kohtuotsuse Consorzio Italian Management ja Catania Multiservizi punkt 66).

- 21 Tegemist on direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõigetega 1 ja 2 ja artikliga 15 ning GDPR-i artikli 83 lõikega 2 ja artikliga 95, mille õigest tõlgendusest sõltub õigusliku aluse määramine käesoleval juhul ja kaudselt see, kas vaidlustatud rikkumise protokoll jääb jõusse või tühistatakse.
- 22 Seoses esimese kolme eelotsuse küsimusega kinnitab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et riigisisese vaidluse lahendamiseks on vaja selgitada tingimusi, mille täitmise korral leitakse, et kasutaja elektronposti andmed saadi „seoses toote või teenuse müügiga“, nagu on ette nähtud direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõikes 2, arvestades kaebaja argumente, mille aluseks on tema pakutavate teenuste ülesehitus ja kord, kuidas kasutajad nendele teenustele juurde pääsevad.
- 23 Lisaks on liidu õiguses määratluse puududes vaja selgitada mõistet „otseturustus“, mis on sätestatud direktiivi 2002/58/EÜ artiklis 13, et teha kindlaks, kas viis, kuidas kaebaja oma abonentide elektronposti kontaktandmeid kasutas, vastab otseturustuse eesmärgil kasutamisele ning kas see mõiste on võrdne mõistega „kommertstedaanne“, mida riigisisene seadusandja kasutab seaduse nr 506/2004 artiklis 12, millega võetakse riigisisesse õigusesse üle direktiivi 2002/58/EÜ artikkel 13.
- 24 Tõlgendus, mille Euroopa Kohus andis mõistele „otseturustus“ kohtuotsuses StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz, ei paku selgitusi põhikohtuasjas poolelioleva vaidluse lahendamiseks.
- 25 Neljas eelotsuse küsimus esitatakse juhul, kui Euroopa Kohus leiab, et tasuta Premium-teenuse abonendi elektronposti kontaktandmete saamine ei toimu „seoses toote või teenuse müügiga“ direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõike 2 tähenduses. Sel juhul palub eelotsusetaotluse esitanud kohus, et tehtaks kindlaks, kas elektronposti kaudu uudiskirja Personal Update edastamine toob kaasa direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõike 1 kohaldamise seoses vajadusega saada abonentilt eelnev nõusolek „elektronposti kasutamiseks otseturustuseks“. Juhul kui viimati nimetatud säte on käesolevas kohtuasjas kohaldatav, tuleb kindlaks teha õigusakt, mis reguleerib sanktsioone nende tingimuste täitmata jätmise korral, mis on seotud abonendi kehtiva nõusoleku saamisega, nagu on ette nähtud direktiivi 2002/58/EÜ artikli 13 lõikes 1.
- 26 Viies eelotsuse küsimus on vajalik seetõttu, et GDPR-i artikli 83 lõike 2 sõnastusest ei ilmne selgelt konkreetseid kohustusi, mis on järelevalveasutusel viidatud artiklit kohaldades; kõnealune aspekt on asjassepuutuv seoses põhikohtuasjas poolelioleva vaidluse esemeks oleva haldusrikkumise eest sanktsiooni määramise meetodiga.